

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

تتبع، نگارش و نوشته از:

الحاج داکتر امین الدین «سعیدی – سعید افغانی» و داکتر صلاح الدین «سعیدی – سعید افغانی»
۲۶ دسمبر ۲۰۱۵

ادله شرعی حد سنگسار (رجم)

۲

اول: قرآن عظیم الشان:

اکثریت از مفسرین برای ثبوت حکم سنگسار به آیات (۱۵ و ۱۶ سوره نساء و آیت ۲ سوره نور) استناد می نمایند:
در آیات ۱۵ و ۱۶ سوره نساء آمده است:

«وَاللَّاتِي يَأْتِيَنَّكَ الْفَاحِشَةُ مِنْ نِسَائِكَ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَقَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا» «وَالَّذَانِ يَأْتِيَانِيهَا مِنْكُمْ فَأَدُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا».
(درباره آن دسته از زنان که مرتکب فحشاء می شوند، پس باید چهار نفر را علیه آنان به شهادت گیرید. پس از آن که شاهدان شهادت دادند، زنان را در خانه حبس کنید تا آن که مرگ شان فرا رسد و یا خداوند راهی برای ایشان قرار دهد. و درباره مردانی از شما که مرتکب فحشاء می شوند، پس آنان را آزار دهید. اگر توبه کردند و اصلاح شدند، پس از ایشان دست بردارید که خداوند توبه پذیر و مهربان است.)

آیت ۲ سوره - نور» :

در آیت ۲ سوره نور آمده است « الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَ لَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَ أَلْيَسَ عَذَابُهُمَا طَائِفَةً مِنَ الْمُؤْمِنِينَ».
(درباره زن و مرد زناکار، پس هر یک را صد دره زنید و در دین خدا نسبت به آنان رأفت روا مدارید و گروهی از مؤمنان را بر مجازات ایشان شاهد بگیرید.)

همچنین تعدادی از مفسرین و فقهاء بدین عقیده اند که آیت رجم نازل شده است و آن را تلاوت کرده اند، اما پس از مدتی این آیت نسخ شده، ولی حکم آن باقی مانده است.

خواننده محترم!

مفسرین می فرمایند که: از ظاهر (آیات ۱۵ و ۱۶ سوره نساء) طوری معلوم است که دو آیت در باره « حکم سحاق و لواط » نازل گردیده است. (سحاق رابطه زن با زن – لزبین- و لواط رابطه جنسی مرد با مرد- همسکسوال) و حکم «سحاق و لواط» با حکم زنا که در (آیت ۲ سوره نور) بیان گردیده است متفاوت می باشد. در آیت پانزده سوره

نساء: می خوانیم: «واللاتی یاتین الفاحشة...» (زنانی که مرتکب فحشاء می شوند) که در اینجا اشاره به عمل سحاق است.

و در آیت شانزده سوره نساء می خوانیم «والذان یأتیانها...» (و مردان مرتکب عمل فحشاء) می شوند در این آیت اشاره به عمل لواط است.

- یعنی زنانی که با یک دیگر به عمل سحاق اقدام می کنند و شهادت و عمل شان توسط چهار نفر به ثبوت برسد، آنان را در خانه های خودتان جداگانه و تنها حبس کنید تا از زنان منحرف دیگر دور باشند و نتوانند بدین عمل زشت اقدام کنند تا این که می میرند یا این که با توبه اصلاح می شوند یا ازدواج می کنند و از این عمل شنیع بی نیاز می گردند. در آیت (۱۶ سوره نساء) می فرماید «هرگاه برابر شهادت، شاهدان به اثبات رسید که دو مرد با هم مرتکب لواط شده اند آنان را برابر کیفر شرعی مجازات کنید. چنانچه پیش از اجرای کیفر شرعی و اجرای حد، پشیمان شدند و توبه کردند و اعمال خویش را اصلاح کردند و نفس خویش را از این آلودگی پاک ساختند از آنان صرف نظر کنید و حد را درباره آنان اجراء مکنید.

زنائی که موجب حد است هر نوع پیوند جنسی که بر اساس دستور شریعت نباشد زنا به حساب می آید نظر به این که زنا از نظر شرع اسلام جرم و جنایت است، بنابراین عقوبت و جزای شرعی بر آن مترتب می گردد و کسی که مرتکب چنین عمل خلاف شرع شود، باید حد شرعی در باره او اجراء گردد زنائی که موجب حد است، وقتی تحقق می یابد که سر آلت تناسلی مرد «حشفه» یا اندازه آن برای کسی که مقطوع الحشفه است در آلت تناسلی زنی که شرعاً بر او حرام است نهان شود و به عبارت دیگر فرو رفتن سر آلت مرد در فرجی که حرام است و برای مزاج سالم و معتدل مورد اشتها است و شبهه نکاح وجود نداشته باشد، اگرچه انزالی هم صورت نگرفته باشد. چنانچه تمتع جنسی و بهره گیری جنسی با زن بیگانه در غیر فرج و آلت تناسلی صورت گیرد موجب حد مقرر و معین شرعی برای زنا نیست اگرچه مقتضی تعزیر است.

از ابن مسعود (رض) روایت است که گفت: مردی پیش پیامبر صلی الله علیه و سلم آمد و گفت: من با زنی از دورترین نقطه شهر مشغول بازی شده و از وی کام یافته ام بدون این که دخول در فرج صورت گرفته باشد و به وی دست زده باشم.

اینک به جرم خود اعتراف می کنم و در خدمت شما هستم (اعتراف به خاطر تذکیر) و هر حدی و جزائی که شما لازم می دانید درباره من اجراء کن.

عمر بن خطاب که حاضر بود گفت: خداوند پرده ترا ببوشاند، یکاش پرده پوشی می کردی و راز خویش را آشکار نمی نمودی.

پیامبر صلی الله علیه و سلم در جواب او چیزی نگفت. آن مرد رفت سپس پیامبر صلی الله علیه و سلم کسی را به دنبال او فرستاد و او را برگرداند و پیامبر صلی الله علیه و سلم این آیت را بر وی خواند:

«وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنَ اللَّيْلِ. إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّاكِرِينَ» (نماز را در دو طرف روز نماز صبح و عصر و اوقاتی از شب برپای دار چرا که اعمال دائره نیکو و حسنات آثار اعمال زشت و سیئات را برطرف و محو می نماید این تذکیر است برای آنها که اهل تذکیرند و پندمی پذیرند) مردی در میان مردم گفت: ای رسول خدا این امید تنها برای اوست یا برای عموم مردم است پیامبر صلی الله علیه و سلم گفت: برای همه مردم است. این روایت را مسلم و ابوداود و ترمذی نقل کرده اند.

یادداشت:

ابوحیان توحیدی عالم و فقیه مشهور اسلامی می گوید: مجاهد و ابومسلم اصفهانی بر این نظر هستند که آیت پانزده سوره نساء: واللّاتی یاتین الفاحشه... درباره سحاق زنان با هم است و مراد از فاحشه در این آیت سحاق است که حد آن حبس ابدی است تا این که بمیرند یا این که ازدواج کنند. و آیت بعدی: ۱۶ از سوره نساء واللذان یاتینها... درباره لواط مردان با هم است و آیات سوره نور درباره زنا مردان با زنان است و این بدان جهت است که ابومسلم می گفت که در قرآن ناسخ و منسوخ وجود ندارد. برای تفصیل بیشتر ر.ک. تفسیر البحر المحیط ج ۳/۱۹۴ ولی دیگر مفسرین گویند مراد از فاحشه زنا است و مفهوم این دو آیت نسخ شده است.

یادداشت:

سحاق یعنی زنا آلت جنسی همدیگر را بر یک دیگر بسایند تا این که انزال صورت گیرد.

لواط: عمل جنسی مرد با مرد

خواننده محترم!

در این هیچ جای شکی نیست که حکم رجم (سنگسار) طوری که در فوق متذکر شدیم از طریق قرآن عظیم الشان و احادیث صحیح به اثبات رسیده است.

هكذا این حکم در کتب شش گانه حدیث و از ائمه اربعه به طور متواتر نقل گردیده، و پیامبر صلی الله علیه و سلم و خلفای راشدین حضرت ابوبکر صدیق، امیر المؤمنین حضرت عمر فاروق، حضرت عثمان و حضرت علی حکم سنگسار را بعد از اثبات بلاشبهه در دوران خویش تطبیق و عملی نموده اند.

اتَّفَقَ الْفُقَهَاءُ عَلَى أَنَّ حَدَّ الزَّانِي الْمُحْصَنِ الرَّجْمُ حَتَّى الْمَوْتِ رَجُلًا كَانَ أَوْ امْرَأَةً وَقَدْ حَكَى غَيْرُ وَاحِدٍ الْجُمَاعَ عَلَى ذَلِكَ. قَالَ ابْنُ قَدَامَةَ: وَأَجْمَعَ عَلَيْهِ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

قَالَ الْبُهَوِيُّ: وَقَدْ ثَبَتَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجَمَ بِقَوْلِهِ وَفِعْلِهِ فِي أَخْبَارِ نُسْبِهِ النَّوَّائِرِ. وَقَدْ أَنْزَلَهُ اللَّهُ تَعَالَى فِي كِتَابِهِ، ثُمَّ نَسِخَ رِسْمَهُ وَبَقِيَ حُكْمُهُ، لِمَا وَرَدَ عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ:

« إِنَّ اللَّهَ بَعَثَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْحَقِّ وَأَنْزَلَ عَلَيْهِ الْكِتَابَ. فَكَانَ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ آيَةَ الرَّجْمِ فَفَرَّقْنَاهَا وَعَوَيْنَاهَا، رَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَجَمْنَا بَعْدَهُ، فَأَخْشَى أَنْ يَطَالَ بِالنَّاسِ زَمَانٌ أَنْ يَقُولَ قَائِلٌ: وَاللَّهِ مَا نَجِدُ آيَةَ الرَّجْمِ فِي كِتَابِ اللَّهِ، فَيَضِلُّوا بِتَرْكِ فَرِيضَةٍ أَنْزَلَهَا اللَّهُ، وَالرَّجْمُ فِي كِتَابِ اللَّهِ حَقٌّ عَلَى مَنْ زَنَى إِذَا أَحْصَنَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ إِذَا قَامَتِ الْبَيِّنَةُ أَوْ كَانَ الْحَبْلُ أَوْ الْإِعْتِرَافُ. وَزَادَ فِي رِوَايَةٍ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْلَا أَنْ يَقُولَ النَّاسُ: زَادَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ فِي كِتَابِ اللَّهِ لَكُنْتُنَّهَا: الشَّيْخُ وَالشَّيْخَةُ إِذَا زَنِيَا فَرَجُمُوهُمَا الْبَيِّنَةُ نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (رواه البخاری برقم (۳۸۷۲) و (۶۸۲۹)، و مسلم برقم (۱۶۹۱))

فقها در این مورد متفق القول و اجماع دارند که: که جزای زنا (محسن و محصنه) سنگسار تا حد مرگ می باشد.

ابن قدامه می فرماید:

که اصحاب کرام و پیامبر صلی الله علیه و سلم به اجرای حکم سنگسار (محسن و محصنه) اجماع دارند شیخ بهوتی می فرماید که از: احادیثی قولی و فعلی پیامبر صلی الله علیه و سلم حکم رجم به اثبات رسیده است.

در صحیح بخاری حدیث شماره (۶۸۳۰) و در صحیح مسلم حدیثی شماره (۱۶۹۱) از حضرت عمر بن الخطاب نقل شده است که گفت:

(بدرستی که خداوند پیامبر صلی الله علیه و سلم را به حق برگزیده است، و کتاب (قرآن) را بر او نازل کرد، و از چیزهایی که بر او نازل کرد آیه رجم (سنگسار) بود، پس ما آن را خواندیم و فهمیدیم و درک کردیم و پیامبر صلی الله علیه و سلم آن را انجام داد و ما نیز بعد از او انجام دادیم، و من میترسم پس از مدت زمانی کسی بگوید: قسم به خدا که آیه رجم را در قرآن نمی بینیم، و سپس با ترک کردن این فریضه گمراه می شوند، و رجم در کتاب خدا واجب است بر محسن (کسی که ازدواج و جماع کرده باشد) زن و مرد، اگر دلیل اثبات شود، و یا زن حامله شود، و یا کسی اعتراف کند.)

و در روایت ابوداود (۴۴۱۸) آمده است که عمر سپس گفت: «و قسم به خدا، اگر بجز این نبود که مردم بگویند که عمر قرآن را اضافه کرده است آیه رجم را در قرآن مینوشتم».

و امام بخاری در کتاب «احکام» بصورت تعلیق (یعنی بدون سند) روایت کرده است که سپس عمر گفت: «اگر بجز این نبود که مردم بگویند عمر قرآن را اضافه کرد، آیه رجم را با دستم مینوشتم» در واقع این فقط حضرت عمر نبود که این را بیان کرده بود، بلکه دیگر اصحاب نیز از آیه رجم آگاه بودند، مثلاً حضرت بی عایشة رضی الله عنها گفت: «آیه رجم نازل شد و در صحیفه ای در زیر تختم گذاشته بودم» (صحیح ابن ماجه: ۱۹۴۴)

و «حافظ ابن حجر» در کتابش «فتح الباری» بیان کرده است که آیت رجم از «ابی بن کعب» و «زید بن ثابت» نیز اثبات شده است.

و هنگامی که عمر آیت رجم را در خطبه جمعه بیان کرد، علماء و بزرگان صحابه حضور داشتند و آن را اقرار کردند و کسی آن را انکار نکرد، پس بقیه اصحاب نیز از آیت رجم با خبر بودند.

در واقع در مورد آیت رجم علماء در اصول فقه در مبحث «نسخ» بیان کرده اند که این آیت قرآن از قرآن نسخ شده است و دیگر آیت قرآن به حساب نی مآید ولی حکمش باقی مانده است.

ادامه دارد